

Vlaams
Parlement

vergadering **C313**
zittingsjaar 2020-2021

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën, Begroting en
Justitie

van 8 juni 2021

*(Wegens de coronamaatregelen werd deze vergadering via videoconferentie
georganiseerd.)*

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de regionale verschillen in de toepassing van het positieve project in het kader van het jeugddelinquentierecht – 3307 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de geplande differentiatie tussen veiligheidsassistenten en detentie-begeleiders in de gevangenissen – 3762 (2020-2021)	7
VRAAG OM UITLEG van Wim Verheyden aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de toename van de georganiseerde misdaad tijdens de coronacrisis – 3780 (2020-2021)	9
VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de interpretatie van het begrip 'woning' in de Vlaamse Codex Fiscaliteit – 3734 (2020-2021)	12

VRAAG OM UITLEG van Katrien Schryvers aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de regionale verschillen in de toepassing van het positieve project in het kader van het jeugddelinquentierecht – 3307 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, collega's, sinds 1 september 2019 is het decreet Jeugddelinquentie van kracht. Met dit decreet heeft Vlaanderen de klemtoon gelegd op de verantwoordelijkheid van de jongere die een jeugddelict heeft gepleegd en op herstel. Zo heeft niet alleen de rechter ruime mogelijkheden tot het opleggen van een maatregel of een sanctie, de jongere kan ook zelf een positief project voorstellen aan de jeugdrechtbank of aan het openbaar ministerie. Hij of zij krijgt daarbij ondersteuning van de jeugdadvocaat en de begeleiders van de HCA-diensten (herstelgerichte en constructieve afhandeling). Dat zijn de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling. Het positief project vat de essentie van het decreet Jeugddelinquentierecht, met name het responsabiliseren op een constructieve, herstelgerichte manier met betrekken van de context op een goede manier.

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 15 maart laatstleden, minister, hebt u cijfers gegeven over de toepassing van het positief project, tot op heden. Daaruit blijkt dat er wel wat verschillen zijn tussen de verschillende voormalige gerechtelijke arrondissementen. Ik noem er enkele: zo werd in 2020 het vaakst een positief project opgestart in de afdelingen Turnhout (29), Halle Vilvoorde (17), Antwerpen (16) en Brussel, Dendermonde en Mechelen (telkens 12). Daartegenover zijn er afdelingen die er amper gebruik van maken, zo bleek. In Oudenaarde en Ieper bijvoorbeeld slechts één keer vorig jaar en in Tongeren zelfs geen enkele keer.

Nochtans, zo stelde u in antwoord op diezelfde schriftelijke vraag, minister, wordt het positief project zowel door de jeugdrechters en het openbaar ministerie als door de HCA-diensten doorgaans als goed geëvalueerd. De mogelijkheid tot het opleggen van een positief project biedt immers bijkomende differentiatie op maat in de reacties op de jeugddelinquentie en bij de jongeren zelf leidt het tot gedragen, creatieve en constructieve acties.

In uw antwoord, minister, had u het ook over een onderzoek van het Steunpunt Welzijn, Volksgezindheid en Gezin (WVG) over de 'monitoring en evaluatie van het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht'.

Mijn vragen zijn de volgende, minister:

Hoe verklaart u die regionale verschillen in de toepassing van het positief project? Om welke reden wordt er op sommige plaatsen blijkbaar amper gebruik van gemaakt?

Welke maatregelen zult u nemen om de toepassing van het positief project op elke plek in gelijke mate ingang te doen vinden? Zult u hierover overleg aangaan met de parketten?

Op welke manier wordt de toepassing van het positief project zowel kwantitatief als kwalitatief opgevolgd binnen de vernoemde studie van het Steunpunt WVG? Hoe gebeurt de evaluatie?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Schryvers, dank u wel voor uw vraag. Ik had u in dit verband inderdaad al een schriftelijk antwoord bezorgd. Zoals u weet worden

positieve projecten al toegepast voor lichtere feiten, zoals drugsgebruik en kleinere winkeldiefstallen, meestal in combinatie met nog andere voorwaarden, zoals een leerstraf. Dat wordt meestal op parketniveau beslist, als het parket de feiten niet zwaarwichtig genoeg vindt om naar de rechtbank te gaan. Die jongeren mogen dat niet zomaar zelf beslissen. Ze worden begeleid door een parketcriminoloog die gaat kijken of het voorstel van de jongeren voldoende is.

Indien een positief project niet voldoende afgerond is, krijgen ze ook nog een vervangende straf opgelegd. Als het niet lukt, komt er een straf in de plaats, zoals bij de werkstraffen het geval is.

Regionale verschillen gaan gepaard met de mogelijkheden die het decreet voorziet. Het decreet, waar jullie vorige legislatuur aan hebben gewerkt, voorziet in een gedifferentieerd pakket aan reactiewijzen. Het maakt het mogelijk om meer te werken op maat, en dit op het niveau van het openbaar ministerie, om snel en gericht te kunnen optreden.

Op federaal niveau is er sinds de start van het jeugddelinquentierecht in de schoot van het expertisenetwerk jeugdbescherming een draaiboek opgemaakt voor de Vlaamse jeugdparketten, om wat meer uniformiteit na te streven.

Niettemin gaan de diensten systematisch in overleg met de jeugdmagistratuur in de verschillende gerechtelijke arrondissementen. Hieruit blijken toch een aantal terugkerende elementen als verklaring van de schommelingen. Zo speelt op het niveau van het openbaar ministerie mee of er al dan niet parketcriminologen beschikbaar zijn om een dossier voor te bereiden. Een tweede element is de impact van corona dat de mogelijkheden tot persoonlijk contact beperkte, wat net voor een positief project een element is om de inschatting te maken of dit een gepaste reactie is. Een derde element is de keuze voor andere afhandelingsmogelijkheden, waar wij natuurlijk geen vat op hebben. Dat zijn allemaal mogelijkheden die ook voorzien zijn in het decreet.

Daarnaast doen we de opvolging en monitoring ook op Vlaams niveau met alle actoren in onze opvolggroep, waar dus ook de parketten en jeugdmagistraten in zetelen. Einde 2020 werd daarom een stand van zaken gegeven vanuit de Vlaamse diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling rond de eerste bevindingen inzake de nieuwe mogelijkheden, zowel naar cijfers als naar inhoud. Hier werden de regionale verschillen eveneens besproken, maar nogmaals, die gaan breder dan het positief project. Er zijn bijvoorbeeld ook regionale verschillen naar plaatsing in een gemeenschapsinstelling. In Antwerpen en Oost-Vlaanderen gebeurt dat bijvoorbeeld vaker dan in andere regio's. We gaan die redenen voor verschil in aanpak in kaart brengen.

Het onderzoek 'Evaluatie en monitoring van het decreet jeugddelinquentierecht' resulteert in de indicatoren om vanuit een nulmeting van het jeugddelinquentierecht systematisch effecten en veranderingen in de manier waarop we in Vlaanderen omgaan met jeugddelinquentie te monitoren. Het is evident dat we de toepassing van het positief project hierin opvolgen.

Het aantal verwijzingen wordt sowieso permanent gemonitord om de evoluties in de afdelingen van de gerechtelijke arrondissementen te volgen en om te zien of acties en overleg leiden tot effectieve verschuivingen.

Verder is bij wijze van nulmeting een eerste bevraging gebeurd van hoe alle actoren, namelijk jeugdrechters, jeugdparketten, het werkveld enzovoort, op het terrein kijken naar de nieuwe mogelijkheden in het jeugddelinquentierecht, dus ook naar het positief project. Op basis van deze gegevens uit de praktijk kunnen we dan systematisch evalueren of hier evolutie in zit, wat de eventuele meerwaarde is, waar er moet worden bijgestuurd, in welke gevallen een bepaalde reactiewijze

al of niet geschikt is en welke de goede en minder goede praktijken zijn die in Vlaanderen worden ontwikkeld.

Na veel vertraging hoop ik het onderzoek volgende week of ten laatste binnen twee weken te mogen ontvangen.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik geef toe dat de toepassing van het nieuwe decreet Jeugddelinquentierecht nog niet lang bezig is. U hebt er terecht op gewezen dat het een heel scala aan gedifferentieerde maatregelen bevat. Vorige week is er trouwens in de ministerraad een ontwerp van decreet behandeld, dat wellicht binnen enkele weken naar het parlement zal komen, om te remediëren na de vernietiging van een bepaling door het Grondwettelijk Hof. Maar ook in dat ontwerp van decreet wordt hier verder op ingezet.

Minister, het viel mij op dat er toch wel verschillen zijn, zelfs in die beperkte toepassing. Omdat ik de cijfers bekendgemaakt had, was een krant te rade gegaan bij een HCA-dienst. In dat artikel, dat ging over Turnhout, stond dat het geloof in deze aanpak van belang is: "Het parket verwijst door. We ervaren dat ze de opportuniteiten van een positief project zien en dat de parketcriminoloog in Turnhout die keuze systematisch in het hoofd heeft bij het behandelen van een dossier. Zo wordt die aanpak structureel."

Ik denk dat het wel correct is wat daar wordt weergegeven. Het gaat over het geloof in een bepaalde aanpak, men moet daar een stuk mee vertrouwd raken en daar naar teruggrijpen. We moeten dan toch zien dat er niet heel veel verschillende wegen worden uitgegaan omdat jongeren toch wel op dezelfde manier moeten kunnen worden aangepakt. Dat mag niet afhankelijk zijn van de regio waar ze wonen en waar ze dus in contact komen met een parketmagistraat als ze feiten hebben gepleegd.

Het is dus heel goed dat u aan een heel concrete opvolging doet. Ik zie ook dat ik mijn vraag iets te vroeg heb gesteld, want u zegt dat het voor volgende week of over twee weken is. Misschien mag u dan nog net voor het reces een nieuwe vraag verwachten, minister. Ik zal dan nu geen aanvullende vraag meer stellen.

De voorzitter: De heer Parys heeft het woord.

Lorin Parys (N-VA): Uit de cijfers die mevrouw Schryvers had opgevraagd, blijkt inderdaad dat de verschillende arrondissementen het positief project in verschillende mate toepassen. De vraag is dan of u vandaag al weet of ook de andere instrumenten die in de toolbox van de jeugdrechter zitten erg verschillend worden toegepast in de verschillende arrondissementen. Het zou toch wel interessant zijn om daar effectief naar te kijken.

Er bestaat een draaiboek met richtlijnen voor de Vlaamse jeugdparketten zodat de toepassing van het recht zo uniform mogelijk gebeurt. Dat is wel belangrijk. Waar je woont, mag niet bepalen welke sanctie of welke mogelijkheden je krijgt om te reageren. Aangezien er toch regionale verschillen zijn, zult u dan in uw evaluatie ook dat draaiboek meepakken en herbekijken?

U hebt al geantwoord dat dat onderzoek binnenkort wordt opgeleverd. Dat was ook mijn derde vraag. Zullen er bij die opvolggroep ook nog andere actoren worden betrokken?

De voorzitter: Mevrouw Groothedde heeft het woord.

Celia Groothedde (Groen): Ik heb wat problemen gehad met mijn connectie, dus ik heb uw antwoord maar gedeeltelijk kunnen horen, minister. Dat maakt het wat ingewikkelder om een opvolgvraag te stellen. Ik heb begrepen dat u met een

rapport over de regionale verschillen hieromtrent bezig bent. Daar zal ik niet specifiek op ingaan.

Wat ik nog niet heb gehoord, is dat niet alleen waar je woont, maar ook wie je bent niet hoort uit te maken of je een positief project krijgt voorgesteld of dat wordt uitgevoerd. Daarrond vang ik ook wel signalen op. Een jongere die beter omkaderd is, een stabielere thuissituatie heeft, zijn weg beter vindt in justitie, krijgt eigenlijk vaker een positief project aangeboden dan een jongere die een moeilijkere thuis-situatie heeft. Dan zitten we natuurlijk wel op een gevaarlijk hellend vlak. Wordt dat ook in de evaluatie meegenomen, minister? Het lijkt me heel belangrijk dat wie iemand is geen verschil mag uitmaken in de manier waarop die wordt geëvalueerd, hoe die wordt opgevolgd of hoe de eventuele straf of een feit wordt opgevolgd.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Dank u wel, collega's.

Mijnheer Parys, het is inderdaad ook zo dat bij de andere instrumenten verschillen zitten in de arrondissementen. Ook dat nemen wij nu mee in die nulmeting en zullen we met die opvolggroep bespreken. Het draaiboek wordt ook meegenomen in de evaluatie. Ik denk dat het heel logisch is dat we dat doen. We zullen de evaluatie uiteraard ruimer dan enkel door de opvolggroep laten gebeuren. Dat is ook heel goed.

Mevrouw Groothedde, het is de logica zelf dat bij het probleem van jeugddelinquentie de overheid natuurlijk tussenkomt als de ouders geen verantwoordelijkheid opnemen of niets doen. Dat spreekt denk ik wel voor zich.

Celia Groothedde (Groen): Dat was wel mijn vraag niet, minister.

Minister Zuhail Demir: Dan begrijp ik uw vraag niet. Ik heb niet het socio-economisch profiel van al die mensen nagegaan. Ik ben eigenlijk ook niet van plan om dat te doen.

Celia Groothedde (Groen): Zal ik het even herhalen, zodat u kunt antwoorden? Misschien was er een connectieprobleem.

Minister Zuhail Demir: Er is geen connectieprobleem, mevrouw Groothedde. Ik antwoord op uw vraag.

Celia Groothedde (Groen): Mijn vraag was dat er blijkbaar een verschillende opvolging is in de manier waarop een jongere een positief project krijgt aangeboden, al naargelang van het socio-economisch profiel, of van de omkadering. Dat lijkt me geen goed idee. Daarom vroeg ik me af of u dat meeneemt in de monitoring, zodat we kunnen nagaan of een jongere al dan niet op een verschillende manier wordt geëvalueerd. Dat gaat niet echt over de ouders, maar meer over het systeem.

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Groothedde, nogmaals, om te antwoorden op uw vraag – ik heb de indruk dat u er weer een 'allochtoon versus autochtoon' verhaal van wilt maken ...

Celia Groothedde (Groen): Nee nee, louter economisch, armoede ...

Minister Zuhail Demir: Ik ben aan het woord. Mevrouw Groothedde, ik ben aan het woord. Ik heb u ook laten uitspreken, zo werkt dat in een commissie.

De voorzitter: Dat is zo, mevrouw Groothedde. Het is niet voorzien dat u op dit ogenblik nog tussenkomt. U hebt uw vraag – uw aanvullende vraag – gesteld. De minister antwoordt zoals het haar goeddunkt.

Celia Groothedde (Groen): Daar hebt u gelijk in, voorzitter.

Minister Zuhal Demir: Als mevrouw Groothedde hierover een specifieke vraag wil stellen dan moet ze een nieuwe vraag indienen. Ik antwoord op de vraag die ik heb ontvangen van collega Schryvers. Ik antwoord op de vragen die ik gekregen heb, maar voor alle duidelijkheid, mevrouw Groothedde, een positief project kan enkel gegeven worden als jongeren verantwoordelijkheid kunnen dragen. Ik denk dat dat de essentie is. Wij vertrekken van daaruit, en we maken geen onderscheid of het allochtoon of een autochtoon is, of welk socio-economisch profiel hij heeft. Zo werkt het systeem niet. Ik denk dat het ook maar goed is dat het zo niet werkt. Een positief project kan alleen gegeven worden als jongeren verantwoordelijkheid kunnen dragen. Dat is de essentie.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Katrien Schryvers (CD&V): Dank u wel, minister, ook voor uw aanvullende antwoorden. Ik kijk uit naar de evaluatie, die u op korte termijn hebt aangekondigd. Het is inderdaad van belang dat de verschillende mogelijkheden die het decreet Jeugd delinquentie biedt op een uniforme manier worden toegepast in de verschillende regio's. U hebt ernaar verwezen dat het niet alleen gaat over het positief project, maar bijvoorbeeld ook over verwijzing naar een gemeenschapsinstelling, en dergelijke. Het is goed dat we dat zeer ruim en in algemeenheid verder kunnen evalueren, en hopelijk ook bespreken in deze commissie.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Ludwig Vandenhove aan Zuhal Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de geplande differentiatie tussen veiligheidsassistenten en detentiebegeleiders in de gevangenis – 3762 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel. Minister, collega's, onlangs raakte bekend dat het gevangeniswezen, het directoraat-generaal bevoegd voor alle penitentiaire inrichtingen in ons land binnen de Federale Overheidsdienst Justitie, een nieuw personeelsbeleid zal introduceren bij de opening van de gevangenis in Haren. Daar zal voor het eerst niet langer gewerkt met 'penitentiair beampten' – cipers dus – maar met zogeheten veiligheidsassistenten enerzijds en detentiebegeleiders anderzijds. Op zich een heel goede zaak. De veiligheidsassistenten zullen instaan voor de bewaking en beveiliging van personen en gebouwen terwijl detentiebegeleiders instaan voor het toezicht op en de begeleiding van de gedetineerden. Het gaat met andere woorden in zekere zin om een ontubbeling van de huidige functie van penitentiair beampte. In eerste instantie zal die ontubbeling enkel gebeuren voor de nieuwe gevangenis in Haren, maar het is de bedoeling dat het systeem vervolgens in de andere gevangenis van het land geleidelijk wordt uitgerold.

Volgens het gevangeniswezen – en ik kan die redenering zeker volgen – is de opdeling nodig omdat de 'samenleving steeds meer verwacht dat gevangenen niet alleen opgesloten en bewaakt worden, maar dat ze ook intensief begeleid worden naar hun terugkeer in de samenleving en sterker staan tegen eventuele recidives'. Het voornemen om een onderscheid te maken tussen functies van het gevangenis-personeel, stond ook al in de beleidsnota van de federale minister van Justitie.

Sinds de zesde staatshervorming is de opvolging van gedetineerden de bevoegdheid van de gemeenschappen. De rol die de detentiebegeleiders zullen opnemen,

sluit nauw aan bij het werk van de justitieassistenten op Vlaams niveau. Minister, u kondigde al aan, onder andere naar aanleiding van uw beleidsverklaring voor dit politieke jaar, dat u de justitieassistenten wil versterken en beter wil omkaderen en wil zorgen voor een betere samenwerking en informatie-uitwisseling met de gevangenen, zodat het traject binnen de gevangenis naadloos kan aansluiten bij het traject buiten de gevangenis.

Minister, hoe beoordeelt u deze hervorming bij het gevangeniswezen en de geplande ontubbeling van de functie van penitentiair beambte? Hebt u hierover overleg gevoerd met uw federale collega bevoegd voor Justitie, of bent u, omgekeerd, daarover gecontacteerd? Zo neen, zal er nog overleg volgen? Hoe zal de functie van detentiebegeleider zich verhouden tot de justitieassistenten? Ziet u mogelijke bijkomende synergiën tussen beide functies?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Vandenhove, ik kan bevestigen dat er op verschillende momenten structureel overleg is tussen mijn kabinet en het kabinet van mijn federale collega, bevoegd voor justitie. Dit onderwerp is meermaals besproken en vormde een wederkerend punt op onze agenda, zodat de samenwerking zo goed mogelijk kan worden afgestemd op het terrein.

De geplande ontubbeling van de functie van penitentiair beambte is goed met ons doorgesproken. Dat is ook een positieve evolutie. Het versterkt onze gezamenlijke opdracht om gedetineerden voor te bereiden op reclassering van bij de start van de detentie. We mogen daar niet mee wachten tot na de detentie. Ik vind dat dus goed.

Het werk van de detentiebegeleiders zal een impact hebben op de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden die wij vanuit Vlaanderen aanbieden. Momenteel bekijk ik met mijn federale collega hoe wij de bestaande samenwerking tussen de hulp- en dienstverleners en het penitentiair personeel op het terrein verder kunnen vormgeven zodat het een en het ander op het terrein goed werken.

De taak van de justitiehuisen speelt zich, met uitzondering van het nieuwe mandaat rond de voorbereiding van de reclassering in radicaliseringsdossiers, af buiten de gevangenen. Op dit moment zie ik geen synergiën tussen de justitieassistenten en de detentiebegeleiders die uitsluitend binnen de muren werken. Zoals ik eerder heb gezegd, zie ik deze synergie wel met de medewerkers van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden die er een opdracht hebben vanuit de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Minister, dank u wel voor uw antwoord. U bevestigt dat het een heel goede evolutie is die plaatsvindt op het federale niveau, zodat er naast het bewaken en het opsluiten, een functie wordt bijgevoegd die tegemoetkomt aan wat nu al een stukje de bevoegdheid van Vlaanderen is. Ik ben blij dat dat gebeurd is in nauw overleg met u. Het is vooral belangrijk dat er op het terrein zo goed mogelijk wordt samengewerkt, want uiteindelijk gaat het hier over individuen, gevangenen, die langs twee kanten zullen worden begeleid. Het is een goede aangelegenheid dat dat zo individueel mogelijk gebeurt. Voor mij is dat een mooi voorbeeld van samenwerkingsfederalisme. Zoals uw overleg en uw contact met de federale minister van Justitie bevestigt, hebben we nood aan andere voorbeelden op andere beleidsdomeinen.

Ik heb de indruk dat u beter samenwerkt met de federale minister van Justitie dan met de minister van Binnenlandse Zaken, maar dat is een persoonlijke beschouwing van mijnentwege.

De voorzitter: Ook daarvoor is er ruimte in deze commissie.

Mevrouw De Vreese heeft het woord.

Maaïke De Vreese (N-VA): Goedemiddag voorzitter, minister, collega's, het feit dat die bevoegdheden verdeeld zitten over die verschillende niveaus, maakt het natuurlijk wat complexer. Dit land is zeer complex. Die bevoegdheden zouden beter gewoon op het Vlaamse niveau terechtkomen.

Maar we zitten natuurlijk nog niet zo ver. Wat nu belangrijk is – we horen dat vanuit justitie, zowel van de justitieassistenten als van de mensen van de penitentiaire inrichtingen – is dat we onmiddellijk moeten inzetten om recidive te voorkomen, en dat is ook heel belangrijk voor de kortgestraften. Dat is moeilijker, maar ook voor hen is het zeer belangrijk dat die dossiers goed worden doorgegeven naar de justitieassistenten, naar het Vlaamse niveau, om dan verder met een multidisciplinaire aanpak die mensen verder op te volgen.

Ik denk inderdaad, minister, dat er nog veel overleg zal nodig zijn om die informatie-uitwisseling op een deftige manier te doen. Maar ik hoor dat u, en de mensen van uw kabinet, daar hard mee bezig zijn. Veel succes!

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Even kort: ik werk inderdaad met de collega die bevoegd is voor de federale justitie, omdat we ook veel raakvlakken hebben, collega Vandenhove, en we gaan uiteraard ook structureel in overleg. Maar ik werk ook graag met de collega van Binnenlandse Zaken. Eigenlijk met iedereen die van goede wil is en die vooruit wil gaan en dingen in beweging wil brengen, en waar er raakvlakken zijn. In dit dossier gaat dat nu over collega Van Quickenborne.

De voorzitter: De heer Vandenhove heeft het woord.

Ludwig Vandenhove (Vooruit): Dank u wel voor het antwoord, minister. Ik wil ook vooruit. Dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Wim Verheyden aan Zuhail Demir, Vlaams minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme, over de toename van de georganiseerde misdaad tijdens de coronacrisis – 3780 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: De heer Verheyden heeft het woord.

Wim Verheyden (Vlaams Belang): Minister, in uw beleidsnota Vlaamse Justitie stelde u dat de bestuurlijke aanpak van georganiseerde en ondermijnende misdaad tijdens deze legislatuur één van de pijlers van uw Vlaams justitiebeleid zou worden. Dat is een beleidspunt waarbij u in ieder geval op de steun van onze partij kan rekenen.

Het kan immers niet worden betwist dat frauduleuze geldstromen die door dit criminele circuit worden gegenereerd onze Vlaamse reguliere economie zeer ernstig kunnen ontwrichten.

Onze Vlaamse inspectiediensten hebben er dan ook alle belang bij om een goed inzicht te krijgen over het verloop van die malafide geldstromen, zodat zij samen met onze lokale besturen gericht acties kunnen ondernemen tegen zaken waarvoor deze criminele gelden worden misbruikt.

Dat er op dit ogenblik absoluut dringend nood is aan dergelijk inzicht op Vlaams niveau, tonen de meest recente cijfers van de federale anti-witwascel aan. Daaruit

blijkt immers dat de gezondheidscrisis de wettige economie aanzienlijk vertraagde, maar dat de 'ondergrondse' economie tegelijkertijd welig bleef tieren.

Door deze cel werden vorig jaar niet minder dan 1.228 nieuwe grote fraudedossiers ter waarde van 1,63 miljard euro doorgespeeld naar de parketten. Dat zijn maar liefst meer dan 3 zware fraudedossiers per dag.

Het is zo dat de Vlaamse overheid op dit ogenblik nog niet beschikt over een eigen anti-witwascel. Daarom heb ik een aantal vragen:

Op welke manier worden op Vlaams niveau de door de ondermijnende en georganiseerde misdaad gegenereerde malafide geldstromen in kaart gebracht?

Op welke manier worden deze geldstroomgegevens doorgegeven aan de Vlaamse inspectiediensten en lokale besturen zodat zij gerichte acties kunnen doen tegen zaken waarvoor deze malafide gelden worden misbruikt?

Ten slotte, wat vindt u, als Vlaamse minister van Justitie, van het idee om op Vlaams niveau een eigen Vlaamse anti-witwascel op te richten? Zult u hieromtrent op korte termijn stappen ondernemen? Zo ja, welke en wanneer? Zo nee, waarom niet?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Ja collega, dat is natuurlijk een zeer interessante vraag. U weet dat de Vlaamse inspectiediensten niet de bevoegdheid hebben om deze misdrijven op te sporen, of om hiertegen op te treden. Zij kunnen dat enkel doen voor misdrijven die binnen de uitoefening van de materiële bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in de Vlaamse regelgeving zijn opgenomen.

U weet dat, denk ik. Het misdrijf 'witwassen van geld' is een federaal misdrijf, dat in artikel 505 van het strafwetboek en in de wet van 18 september 2017 tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten wordt geregeld.

Door deze federale wet wordt ook een Cel voor Financiële Informatieverwerking (CFI) opgericht, die belast is met het verwerken en verstrekken van informatie met het oog op de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Deze bevoegdheid is helaas nog federaal, de dag dat het kan, zal ik een cel oprichten.

Dit betekent geenszins dat Vlaanderen geen initiatieven kan nemen om het witwassen te bestrijden. Op dat punt ga ik mee in uw vraag. We kunnen de financieringsstromen zelf niet bestrijden, maar een witwasser kan misbruik maken van procedures of overheidshandelingen die op Vlaams niveau zijn geregeld, zoals vergunningen, toelatingen, subsidies enzovoort. Dan kunnen we wel optreden. Ik geef een voorbeeld: een witwasser kan een restaurant openen als dekmantel om zijn drugsgeld wit te wassen. Om een restaurant te openen zijn bepaalde vergunningen nodig, op lokaal of op Vlaams niveau. Voor die zaken is het inderdaad noodzakelijk dat de CFI de Vlaamse overheid van informatie voorziet. Daarom heeft er, in het kader van de DIOB-regeling (Directie Integriteitsbeoordeling voor Openbare Besturen) vorige week een overleg plaatsgevonden met het kabinet van minister Verlinden, dat deze week verder gezet wordt. Het is belangrijk dat Vlaanderen en het federale niveau zoveel mogelijk informatie uitwisselen, zodat we tot een goede integriteitsbeoordeling kunnen komen op basis waarvan bepaalde rechten kunnen worden ontzegd of ontnomen wanneer ze gebruikt worden in het kader van criminele activiteiten.

We hebben de samenwerking opgezet in het kader van de DIOB-regelgeving, zodat de Vlaamse overheid de informatie van de CFI kan verkrijgen. Voor het verlenen van vergunningen, subsidies enzovoort is het goed om bepaalde rechten te kunnen

ontzeggen wanneer die gebruikt worden in het kader van criminele activiteiten. Dat komt eraan.

De voorzitter: De heer Verheyden heeft het woord.

Wim Verheyden (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Zoals bij de vorige vraag zitten we daar nog altijd met de federale diensten. Het zou beter zijn als Vlaanderen daar eigen bevoegdheden zou hebben.

Uit uw antwoord maak ik op dat er wel degelijk een overlegstructuur is tussen het Vlaamse en het lokale niveau. Dat kan alleen maar worden toegejuicht.

Er is ook de federale antiwitwascel. Worden er gegevens vanuit Vlaanderen aan deze cel overgemaakt? Zo ja, kunt u de werking van die structuur even verduidelijken? Zo neen, is er niet dringend nood aan dergelijke structuur zolang Vlaanderen niet over een eigen antiwitwascel beschikt?

De voorzitter: De heer Brouns heeft het woord.

Jo Brouns (CD&V): Voorzitter, collega's, het is goed dat Vlaanderen werkt aan een DIOB-kader naar het voorbeeld van de Nederlandse bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Bibob). Dat is het bestuurlijk kader tegen de georganiseerde criminaliteit, de versterking van de lokale besturen als poortwachters in de strijd tegen de georganiseerde criminaliteit.

Ik leg opnieuw de focus op de lokale besturen omdat de Nederlandse realiteit – met twintig jaar ervaring op dat vlak toch nog vrij uniek in Europa – leert dat het grote gewicht van de bestuurlijke aanpak lokaal ligt. Van de negenduizend van de Bibob-dossiers gaan er maar driehonderd door naar het landelijk bureau, te vergelijken met het federale niveau bij ons. De grote massa ligt lokaal. Zij doen het eerste assessment, de eerste beoordeling, toets en screening van bedrijven en organisaties die eventueel willen gaan witwassen. Ze hebben daarvoor een eigen bevraging. Het feit dat iemand de lijst niet invult, maakt hem al verdacht. Het is een heel concrete vragenlijst die mensen die zich willen vestigen, moeten invullen, samen met de DIOB-ambtenaar. In Nederland zijn dat de lokale Bibob-teams.

Minister, hoe ziet u in de context van een nieuw Vlaams ontwerp van decreet de ondersteuning van de lokale besturen? Wat is uw visie op de rol van de lokale besturen? De lokale besturen gaan daar een cruciale rol spelen. Het zijn de poortwachters. Hoe ziet u hun rol, hoe gaat u die ondersteunen om het DIOB-beleid vorm te geven?

De voorzitter: Minister Demir heeft het woord.

Minister Zuhail Demir: Collega Verheyden, op dit moment zijn er al diensten binnen de Vlaamse overheid die informatie doorgeven, bijvoorbeeld rond fiscaliteit. Dat is momenteel vaak ad hoc en niet structureel. Dat is ook de uitkomst van het overleg met minister Verlinden. We gaan dat effectiever en structureler maken, we gaan dat meer inbedden. De wisselwerking moet langs twee kanten plaatsvinden: de CFI versus Vlaanderen en omgekeerd. Dat zal deel uitmaken van het overleg dat al enkele maanden bezig is. Dat is heel belangrijk als we de criminele activiteiten opvolgen.

Collega Brouns, de lokale besturen zijn uiteraard heel belangrijk. Ze worden ondersteund door DIOB en het bestuurlijke sanctieregister dat deze week op de agenda van de regering staat. De Vlaamse overheid zal ook informatie aanleveren aan de lokale besturen. Zij staan op het terrein. De burgemeesters worden geconfronteerd met heel wat aanvragen en soms hebben ze een vermoeden van georganiseerde misdaad. We hopen dat – doordat Vlaanderen de informatie kan meegeven aan de lokale besturen – we de georganiseerde misdaad ook kunnen bestrijden.

Er worden Vlaamse middelen tegenover gesteld: 2 miljoen euro voor het bestuurlijke sanctieregister alleen al en ieder jaar 0,5 miljoen euro voor de verdere opvolging.

Wat het DIOB betreft, is dat nog niet duidelijk. Dat hangt af van de uitkomst van het overleg met minister Verlinden. Dat zal sowieso in overleg met haar gebeuren.

De voorzitter: De heer Verheyden heeft het woord.

Wim Verheyden (Vlaams Belang): Minister, ik denk dat we het over alle partijgrenzen heen eens zijn: de georganiseerde misdaad pakken we het best aan door hen in de portemonnee te treffen in de eerste plaats. De frauduleuze geldstromen die door criminele circuits worden gegenereerd, zoals eerder gezegd, kunnen onze reguliere Vlaamse economie ernstig ontwrichten. We zien dat ook in andere staten gebeuren. Gelukkig is Vlaanderen nog zo ver niet, maar het gevaar is reëel. We moeten daar de vinger aan de pols houden.

Het is in die zin absoluut noodzakelijk om daar een vuist tegen te maken. Voorlopig doen we dat nog samen met dat federale niveau. Ik kan alleen maar toejuichen dat u in overleg gaat met uw federale collega van Binnenlandse Zaken. Hopelijk komen daar snel resultaten naar voren zodat de georganiseerde misdaad daadkrachtig kan worden aangepakt.

Het doet me denken aan de cybersecurity. Ook daar stippelt Vlaanderen een eigen koers uit, weliswaar naast het federale niveau. We zitten daar nog wat gewrongen. Hopelijk kan Vlaanderen snel meer hefboomen naar zich toehalen zodat we zelf die vuist kunnen maken.

Minister, neem het heft in handen. Gebruik alle bevoegdheden die u hebt. Er ligt werk op de plank. U zult in onze partij absoluut een medestander vinden.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Gwenny De Vroe aan Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed, over de interpretatie van het begrip 'woning' in de Vlaamse Codex Fiscaliteit

– 3734 (2020-2021)

Voorzitter: de heer Steven Vandeput

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Minister, ik ben actief in de commissie Wonen en het is op fiscaal vlak maar ook een beetje rond wonen dat ik u graag had bevroegd. Recent kreeg ik vanuit de sector van de vastgoedmakelaardij kennis van een specifieke vraag betreffende het toepassingsgebied van artikel 2.9.4.2.11 en het daaropvolgende artikel 12 uit de Vlaamse Codex Fiscaliteit. De artikelverwijzingen zullen weinig mensen iets zeggen, maar toch zijn ze cruciaal, aangezien het gaat om de artikels die de regels bevatten inzake het tarief van 6 procent Vlaams verkooprecht voor de aankoop van de enige gezinswoning en het tarief van 5 procent voor ingrijpende renovaties, alsook sinds 1 januari voor de sloop en heropbouw. Dat is toch wel heel belangrijk. De vraag werd vanuit de sector aanhangig gemaakt bij de Vlaamse Belastingdienst (VLABEL) en naar aanleiding daarvan wens ik dat nu even aan u voor te leggen, minister.

Nog een kanttekening voordat ik op de inhoud inga, is dat men mij ook heeft aangegeven finaal meer dan twee en een halve maand te hebben moeten wachten op een antwoord. Dat is toch wel erg lang, wetende dat de vastgoedmakelaardij inzake het verkooprecht toch wel een heel belangrijke sector is. De vastgoedmakelaars

staan in de eerste lijn met de kopers en verkopers wanneer er een vastgoedtransactie doorlopen wordt. Ze moeten hen natuurlijk ook met zekerheid op een correcte manier kunnen adviseren en informeren over het tarief van het verkooprecht dat van toepassing zal zijn.

Net daarom vind ik het toch een beetje een vreemde vaststelling dat er schijnbaar vrij weinig overleg zou zijn of informatie-uitwisseling bestaat tussen uw Vlaamse belastingdienst en de belangrijkste belangenvertegenwoordiger voor de vastgoedsector. In de marge van mijn concrete vraag hoop ik dan ook dat u ervoor kunt pleiten om uw administratie te verzoeken om een initiatief te nemen en ervoor te zorgen dat die informatie toch iets vlotter kan doorstromen, en dat er sneller feedback kan worden verkregen inzake de kwesties die op het veld spelen. Dat moet uiteraard geen eenrichtingverkeer zijn, maar daar is blijkbaar toch een lacune.

Minister, de concrete vraag die ik u wil stellen, die ik wil aftoetsen, betreft het belang van de definitie van een woning in de Vlaamse Codex Fiscaliteit. Om van het tarief van 6 procent of 5 procent verkooprecht te kunnen genieten moet de koper immers een woning verwerven. Dat wordt expliciet vereist in artikel 2.9.4.2.11 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit. De regeling in het daaropvolgende artikel over een ingrijpende energetische renovatie (IER) en sloop/heropbouw bouwt daarop voort.

Een woning wordt in de Vlaamse Codex Fiscaliteit gedefinieerd als "het huis of het geheel of het gedeelte van een verdieping van een gebouw dat hetzij dadelijk, hetzij na normale herstellings- of onderhoudswerken hoofdzakelijk dient of zal dienen tot huisvesting van een gezin of één persoon, met in voorkomend geval de aanhorigheden die tegelijk met het huis, het geheel of het gedeelte van een verdieping worden verkregen". Het woordje 'hoofdzakelijk' is hierbij van cruciaal belang. Want het is niet de bedoeling van de Vlaamse overheid dat het voordeeltarief zou worden toegepast voor de aankoop van een onroerend goed waarvan de woonfunctie ondergeschikt is aan bijvoorbeeld de bedrijfsfunctie.

Het moet verder ook expliciet gaan om een eengezinswoning. Het voordeeltarief mag immers evenmin gebruikt worden voor de aankoop van een goed dat is ingedeeld of zal ingedeeld worden in verschillende woongelegenheden. In dat scenario komt alleen het gedeelte dat door de koper zal worden gebruikt als gezinswoning in aanmerking. Dat is evident.

Er zijn nog een resem andere implicaties, waarvan er vele verduidelijkt werden door VLABEL. Zo geeft dit standpunt meer tekst en uitleg bij wat begrepen moet worden onder 'normale onderhouds- en herstellingswerken'. Wat zijn normale onderhouds- en herstellingswerken? Men schetst daarbij, zij het vrij summier, dat dergelijke werken het plaatsen van een badkamer of een keuken mogen omvatten, alsook het vervangen, verplaatsen of toemetsen van ramen en het vervangen van de elektriciteit. Zijn er echter meer verre gaande, structurele werken nodig, dan voldoet het goed niet aan de definitie van een woning en wordt het perceel gelijkgesteld aan bouwgrond. Op de aankoop daarvan is een Vlaams verkooprecht van 10 procent verschuldigd, wat toch wel een immens verschil is. VLABEL bevestigt dat ook in haar standpunt, waarin het voorbeeld wordt vermeld van een ingestort huis. Op de aankoop daarvan moet men ook 10 procent betalen.

Deze strikte definitie van woning dreigt ervoor te zorgen dat heel wat kopers uit de boot vallen voor de verlaagde tarieven. De vraag rijst dan ook of de logica niet haaks staat op de maatregel die we op 1 januari 2021 hebben ingevoerd, zijnde het bevorderen van sloop en heropbouw. We ondersteunen dat nu enkel in de gevallen waarbij een gebouw wordt gesloopt dat met normale werken voor bewoning geschikt kan worden gemaakt en niet wanneer het gebouw de facto een bouwval is en enkel nog voor sloop geschikt is. Dat is toch serieus in tegenstrijd met de doelstelling die we willen bereiken.

Minister, kunt u zich uitspreken over de vraag of we inzake het toepassingsgebied van het tarief van 5 procent voor sloop en heropbouw niet wat ruimer kunnen denken om onze doelstellingen ook inzake klimaat en dergelijke te behalen? Kan VLABEL zich hier tolerant opstellen voor de gevallen waarbij er meer dan normale onderhouds- en herstellingswerken vereist zijn en er wordt gesloopt en heropgebouwd? Zou u een initiatief nemen of ondersteunen mocht het noodzakelijk zijn om de Vlaamse Codex Fiscaliteit aan te passen? Hoe bekijkt u gevallen zoals een zware woningbrand, instorting of iets dergelijks? Kan er voor deze zaken, waarbij we kopers net willen stimuleren om van een ingestort onroerend goed opnieuw iets waardevols te maken, niet een tolerantere houding worden aangenomen? Is hiervoor ook een wijziging aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit noodzakelijk?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: Mevrouw De Vroe, dank u voor de vraag. Ik zal navragen waarom het zo lang geduurd heeft voor ze antwoord hebben gekregen. VLABEL scoort daar normaal goed in. Ga maar na bij de ombudsman. Hij zegt dat VLABEL altijd als een van de beteren wordt omschreven. Het zou kunnen dat het is omdat we met dit thema wel degelijk bezig zijn. Het is iets dat we proberen te bekijken.

Om van het tarief van de enige eigen woning te kunnen genieten, moet een koper inderdaad een goed verwerven dat voldoet aan de definitie van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF). Hetzelfde geldt voor de vermindering van het verlaagd tarief in gevallen van ingrijpende energetische renovatie, dat sinds begin dit jaar ook van toepassing is bij sloop en herbouw. Uit de definitie die in de Vlaamse Codex Fiscaliteit is opgenomen, volgt dat het aangekochte goed slechts in aanmerking komt als het dadelijk of na normale onderhouds- of herstellingswerken geschikt is voor huisvesting, zoals u zelf hebt aangegeven.

Het mag dan ook duidelijk zijn dat volgens de huidige wetgeving een woning die bijvoorbeeld door een zware brand volledig werd vernield, of door een instorting met de grond werd gelijkgesteld, niet voor het verlaagd tarief in aanmerking zal komen. Want het is geen woning meer, en in dergelijke gevallen zijn meer dan enkel de normale onderhouds- of herstellingswerken nodig om het opnieuw voor huisvesting geschikt te maken. Wanneer er daarentegen slechts een kleine brand in de keuken is ontstaan, waardoor enkel de keuken in het slechtste geval volledig vernieuwd moet worden, kan de woning wel nog in aanmerking komen.

Wat ik met die voorbeelden duidelijk wil maken, is dat voor alles wat daartussen valt, het in de praktijk zal gaan om een feitenkwestie die niet veralgemeend kan worden. Er zal dus telkens individueel bekeken worden of dat al dan niet onder die regeling valt.

Om hier duidelijkheid over te scheppen werd door de Vlaamse Belastingdienst standpunt nummer 20052 gepubliceerd, waarin wordt toegelicht hoe het begrip woning moet worden geïnterpreteerd. Dat standpunt werd recent nog verduidelijkt en aangevuld met enkele voorbeelden. U zult zien dat de huidige regelgeving momenteel zeer ruim wordt geïnterpreteerd, en dat door de ruime toepassing van werken die als normale onderhouds- of herstellingswerken in aanmerking kunnen worden genomen, er eigenlijk al heel wat mogelijk is. Dus als u die richtlijn of dat standpunt nog eens doorneemt, dan zie je dat er al heel wat verduidelijkt kan worden.

Maar u hebt zeker een punt als u zou zeggen dat, ondanks die ruime interpretatie, niet alle gevallen waar een sloop en heropbouw in de praktijk is aangewezen, voor het verlaagd tarief in aanmerking komen. Maar nu aan VLABEL vragen om de huidige regelgeving te blijven stretchen, ruim te interpreteren of tolerant in te vullen, dat is natuurlijk ook wat moeilijk. Het blijven stretchen tot wanneer je eigenlijk al ver buiten de lijntjes kleurt lijkt me ook niet aangewezen, en geen correct en goed bestuur.

Ik wil hier trouwens ook de deontologie van de notaris beschermen en al zeker niet in het gedrang brengen door een dergelijke praktijk. Want de notaris moet het aangekochte gebouw in de aankoopakte toch ook duidelijk omschrijven. En wat zal de notaris dan in zijn akte schrijven over een volledig platgebrande woning?

Collega's, laat ons daarom meteen ons werk goed doen en niet zoeken naar een contra legem-stretching van de wetgeving. Ik denk dat we daar meer problemen mee zouden veroorzaken dan duidelijkheid scheppen.

Een verdere uitbreiding van het toepassingsgebied vereist een decretale aanpassing. Laat ons eerst hier in deze commissie het inhoudelijk en legistisch debat voeren. Maar dan nog zal het mijns inziens zeker geen evidentie zijn. Het blijft altijd een feitenafweging die zeer moeilijk is om correct in te schatten. We hadden vorige week ook de vraag van collega Vande Reyde. Met de korting van die onroerende voorheffing hebben we dat ook gezien: dat blijft altijd moeilijk.

Bij een decretale aanpassing moet immers rekening gehouden worden met de beginselen van het verkooprecht. De Vlaamse Codex Fiscaliteit kent op heden slechts twee begrippen, namelijk woning en bouwgrond. Wat niet aan de definitie van woning voldoet wordt met bouwgrond gelijkgesteld, en daar zit dus de uitdaging. Maar zoals ik jullie bij het begin al gezegd heb, zijn we wel degelijk aan het bekijken om dat begrip woning te verduidelijken. Dat wordt zeker nog vervolgd.

Maar ik pleit dus niet voor een opdracht waarbij we de bestaande regelgeving, het decreet, waar jullie in principe trouwens de pen voor vasthouden, contra legem te gaan toepassen. Dat lijkt mij geen goede zaak. Maar we zijn wel aan het werken aan een oplossing daarvoor.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Bedankt voor uw reactie, minister. Vooreerst inzake de timing van het beantwoorden van de vragen wil ik al een dankjewel zeggen. Want ik denk dat het echt wel heel belangrijk is dat, op het moment dat je een woning koopt, je met zekerheid weet aan welk tarief je dat kunt aankopen. En daar zijn momenteel toch wel dikwijls wat onduidelijkheden over. Het klopt wat u zegt, dat er toch wel wat zaken verduidelijkt geweest zijn, bijvoorbeeld rond normale herstellingswerken. Ik heb er daarnet ook naar verwezen in mijn initiële vraagstelling.

Maar toch blijft de vraag om dat iets toleranter te bekijken. U weet dat ik ook voorzitter ben van de commissie Leefmilieu en Energie, en daar komt natuurlijk ook heel vaak het klimaatgebeuren aan bod. Het is natuurlijk wel jammer dat die woningen die dan eigenlijk al afgebrand zijn – dat is een voorbeeld dat ik had aangehaald – eigenlijk niet onder het verlaagd tarief kunnen vallen. Ik blijf daar dus toch wel voor pleiten.

Ik begrijp dat u duidelijkheid wilt, dat willen wij ook. Ik heb begrepen dat u alles nog eens onder de loep gaat nemen. Ik hoop dat u de onduidelijkheden die ik heb aangekaart, nog eens goed bekijkt.

Het is belangrijk dat niet alleen op vragen wordt geantwoord. Het is ook belangrijk, minister, dat er misschien een structureel overleg wordt opgestart tussen de vastgoedsector en VLABEL om te zien waar de problemen zitten en daar op regelmatige basis overleg over te voeren om die duidelijkheid toekomstgericht te versterken.

Minister, enerzijds dank u wel, anderzijds heb ik het verzoek om performanter en toekomstgericht te zijn. Drie, zult u een overleg opzetten met de vastgoedsector om de onduidelijkheden nog verder uit te klaren naar iedereen?

De voorzitter: Minister Diependaele heeft het woord.

Minister Matthias Diependaele: We zijn ermee bezig. Ik maak me sterk dat we mevrouw De Vroe tevreden zullen stellen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Gwenny De Vroe (Open Vld): Ik zal dit verder opvolgen en dan zal ik zeggen of ik al dan niet tevreden ben.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.